

**Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 22. februar 2018 –
ERSTE Bank Hungary Zrt**

(sag C-126/17) ([1](#))

»Præjudiciel forelæggelse – artikel 99 i Domstolens procesreglement – forbrugerbeskyttelse – direktiv 93/13/EØF – urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler – artikel 4, stk. 2, artikel 5 og artikel 6, stk. 1 – vilkår, der definerer aftalens hovedgenstand – aftale om lån optaget i udenlandsk valuta – rækkevidden af begrebet »affattet klart og forståeligt« – spørgsmål om, hvorvidt aftalen er helt eller delvist ugyldig)

1. *Forbrugerbeskyttelse – urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler – direktiv 93/13 – anvendelsesområde – vilkår, der definerer aftalens hovedgenstand, eller som vedrører overensstemmelsen mellem pris og varer eller mellem tjenesteydelser og betalingen herfor – vilkår integreret i en aftale om lån optaget i udenlandsk valuta, hvorved forbrugeren pålægges at tilbagebetale nævnte lån i samme valuta – omfattet – betingelser – forpligtelse til at opfylde kravet om forståelighed og gennemsigtighed – rækkevidde*

(Rådets direktiv 93/13, art. 4, stk. 2, og art. 5)

(jf. præmis 35 og konkl. 1)

2. *Forbrugerbeskyttelse – urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler – direktiv 93/13 – erklæring om, at et vilkår er urimeligt – rækkevidde – national ordning, hvorefter den nationale domstol, der erklærer et urimeligt vilkår ugyldigt, kan erstatte dette med en national deklaratorisk bestemmelse – lovlighed*

(Rådets direktiv 93/13, art. 6, stk. 1)

(jf. præmis 40 og 41 samt konkl. 2)

Konklusion

- 1) Artikel 4, stk. 2, og artikel 5 i Rådet direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler skal fortolkes således, at vilkårene i en låneaftale indgået mellem en forbruger og en bank i en medlemsstat opfylder kravet i disse bestemmelser om, at kontraktvilkår skal være affattet klart og forståeligt, når det pengebeløb, som skal stilles til rådighed for denne forbruger som kontopenge angivet i en udenlandsk valuta, der er fastsat i forhold til den aftalte udbetalingsvaluta, er angivet klart. For så vidt som fastsættelsen af dette beløb afhænger af valutakursen på tidspunktet for frigivelsen af midlerne, kræves det, at metoderne til beregning af det faktiske lånebeløb og fastsættelse af valutakursen er gennemsigtige, således at en almindeligt oplyst, rimeligt opmærksom og velunderrettet gennemsnitsforbruger på grundlag af klare og forståelige kriterier kan forudse, hvilke økonomiske følger – heriblandt navnlig de samlede omkostninger i forbindelse med lånet –

aftalen kan få for ham. Artikel 6, stk. 1, i direktiv 93/13 skal fortolkes således, at såfremt en national domstol fastslår, at vilkår i en låneaftale indgået mellem en forbruger og en bank, såsom vilkårene i hovedsagen, er urimelige, er denne bestemmelse ikke til hinder for, at denne ret erklærer hele den pågældende aftale for ugyldig, hvis den ikke kan opretholdes efter ophævelsen af disse vilkår.

- 2) Artikel 6, stk. 1, i direktiv 93/13 skal fortolkes således, at såfremt en national domstol fastslår, at vilkår i en låneaftale indgået mellem en forbruger og en bank, såsom vilkårene i hovedsagen, er urimelige, er denne bestemmelse ikke til hinder for, at denne ret erklærer hele den pågældende aftale for ugyldig, hvis den ikke kan opretholdes efter ophævelsen af disse vilkår.

[1](#)– EUT C 221 af 10.7.2017.